

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.993 van 9 oktober 2026
in de zaak A. 249.158/XIV-40.287**

In zake: de BV R.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151 B/41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING FARYS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nathanaëlle Kiekens, Cilia Mathieu en
Elise Descheemaeker
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 september 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Opdrachthoudende Vereniging Farys, “van ongekende datum en waarvan een uittreksel van de beweerde inhoud ter kennis werd gesteld met een brief van 28 augustus 2026 waarbij aan verzoekende partij ter kennis werd gebracht dat haar offerte met betrekking tot de gunning van de opdracht ‘Raamovereenkomst voor het (her)aanleggen en onderhouden van (weg)markeringen Perceel 1 Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen Perceel 2 Antwerpen, Vlaams Brabant en Limburg’ niet regelmatig werd verklaard.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 15 september 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 oktober 2026, om 14.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaten Cilia Mathieu en Elise Descheemaeker, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Thomas Maes heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht voor werken uit met als onderwerp: “Raamovereenkomst voor het (her)aanbrengen en onderhouden van (weg) markeringen”. De opdracht is regionaal ingedeeld in twee percelen: perceel 1 – Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen en perceel 2 - Antwerpen, Vlaams-Brabant en Limburg.

Het betreft een openbare procedure.

3.2. Zes inschrijvers dienen een offerte in, waaronder de verzoekende partij en de gekozen inschrijver. Onder meer de gekozen inschrijver en de verzoekende partij schreven zich in voor beide percelen.

3.3. Aan onder de verzoekende partij wordt een prijsverantwoording gevraagd. Zij dient die op 26 juni 2026 in.

3.4. Op 27 augustus 2026 gunt de aanbestedende overheid de opdracht aan de gekozen inschrijver.

Dit is de bestreden beslissing.

In de gunningsbelissing wordt de prijsverantwoording van de verzoekende partij niet aanvaard en wordt de offerte van de verzoekende partij onregelmatig bevonden en dus geweerd.

3.5. Op 28 augustus 2026 wordt de verzoekende partij meegedeeld dat haar offerte onregelmatig werd bevonden en bijgevolg werd geweerd. In die kennisgeving (hierna: de kennisgevingsbrief) wordt tevens vermeld dat de verzoekende partij “[h]ierbij [...] het uittreksel [vindt] van de motieven aangaande het niet weerhouden van [haar] offerte.”

IV. Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van bepaalde stukken

4. Beide partijen vragen in hun respectievelijk processtuk om de vertrouwelijke behandeling van bepaalde door hen neergelegde stukken, die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduiden en waarbij zij de redenen opgeven waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vragen.

5. Geen van de partijen heeft (ter terechtzitting) het lichten van de vertrouwelijkheid van deze stukken gevraagd.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten

op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ (hierna: de wet van 17 juni 2013), moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

VI. Onderzoek van het eerste middelonderdeel van het enig middel

Standpunt van de partijen

7. In het enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van inzonderheid de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de wet van 19 juli 1991), *juncto* artikel 4, 8° en artikel 8, § 1, 2° van de wet van 17 juni 2013. In een eerste middelonderdeel, waarin zij ook artikel 5 van de wet van 17 juni 2013 expliciet aanvoert, zet zij, als een eerste grief, uiteen dat uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 19 juli 1991 en de artikelen 4 en 5 van de wet van 17 juni 2013 volgt dat de bestreden beslissing hoe dan ook afdoende moet zijn gemotiveerd. Alleen, stelt de verzoekende partij, kreeg zij de bestreden beslissing niet in handen en moest zij het doen met een “uittreksel”. Het feit dat niet de volledige beslissing moet worden meegedeeld, maar wel een uittreksel, ontslaat de verwerende partij er niet van de relevante onderdelen van de bestreden beslissing in zijn geheel mee te delen. Immers, de verzoekende partij moet, op basis van dat voor haar relevante onderdeel van de beslissing (waarbij er mag van uitgegaan worden dat de overige overwegingen van de bestreden beslissing voor haar niet relevant zijn) oordelen. Er is dan ook maar aan de in artikelen 4 en 5 van de wet van 17 juni 2013 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepaalde verplichtingen voldaan als het uittreksel dat op grond van art. 8, § 1, 2° van de wet van 17 juni 2013 wordt meegedeeld, de geweerde inschrijver in staat stelt te beoordelen of het beroep zinvol is. Dat impliceert dan ook dat alle (relevante) overwegingen die aan de basis

van het onregelmatig verklaren van de offerte ten grondslag liggen, aan de geweerde inschrijver moeten worden gecommuniceerd. Dit is volgens de verzoekende partij hier niet het geval.

8. De verwerende partij vat in de nota met opmerkingen haar argumenten van verweer op deze grief als volgt samen:

“30. Vooreerst, wat betreft het ‘formele middelonderdeel’ kan blijken dat er wel degelijk een omstandige formele motivering aan verzoekende partij werd meegedeeld, via de kennisgevingsbrief met uittreksel van het gunningsverslag. Deze kennisgevingsbrief vermeldt uitdrukkelijk alle motieven inzake de onregelmatigheid van de offerte van verzoekende partij. Deze motivering stemt ook één op één overeen met de relevante passages van het gunningsverslag, zodat er geenszins bijkomende motieven ontbreken. Verzoekende partij is op de hoogte van alle relevante overwegingen, en toont in ieder geval niet aan welke concrete overwegingen zouden ontbreken. Bovendien heeft verzoekende partij in elk geval geen recht op het volledige gunningsverslag; artikel 8, §1 [van de wet van 17 juni 2013] verplicht enkel tot het overmaken van een uittreksel van de motieven die aan de beslissing ten grondslag lagen, hetgeen ook is gebeurd. Ten overvloede blijkt dat het doel van de motiveringsplicht in ieder geval bereikt is, nu verzoekende partij in haar verzoekschrift een uitgebreide inhoudelijke kritiek op de motieven heeft kunnen formuleren, wat volgens vaste rechtspraak van Uw Raad een schending van de formele motiveringsplicht uitsluit.”

Beoordeling

9. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Voorts bepaalt, wat de formele motivering van een gunningsbeslissing betreft, artikel 5 van de wet van 17 juni 2013 dat die beslissing een reeks vermeldingen moet bevatten, waaronder (8°) de namen van de inschrijvers van wie de offerte onregelmatig is bevonden en de juridische en feitelijke motieven voor hun wering, welke motieven met name betrekking hebben op het abnormale karakter van de prijzen.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. Aldus, wanneer de aanbestedende overheid, zoals te dezen, een prijsverantwoording heeft gevraagd, dient zij hierover inhoudelijk standpunt in te nemen alvorens de gunningsbeslissing te nemen. De betrokken motieven dienen op grond van artikel 5 van de wet van 17 juni 2013 te worden veruitwendigd teneinde een controle mogelijk te maken.

Te dezen moet, op grond van artikel 8, § 1, eerste lid, 2° van de wet van 17 juni 2013, de aanbestedende overheid “onmiddellijk na het nemen van de gemotiveerde gunningsbeslissing”, aan elke inschrijver van wie de offerte onregelmatig is bevonden, de motieven voor de wering meedelen “in de vorm van een uittreksel van de gemotiveerde beslissing”.

10. Uit de niet-betwiste gegevens van de zaak blijkt dat de bestreden beslissing niet aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht. Er bestaat evenwel, zoals de verzoekende partij overigens erkent, geen verplichting om haar de volledige gunningsbeslissing mee te delen wanneer haar offerte, zoals te dezen, onregelmatig werd bevonden. De aanbestedende overheid mag zich in dat geval beperken tot de kennisgeving van de “motieven voor de wering”.

De keuze van de aanbestedende overheid om aan de inschrijver wiens offerte onregelmatig werd bevonden, de motieven voor de wering mee te delen in de vorm van een “uittreksel van de gemotiveerde beslissing” en niet door kennisgeving van de volledige gunningsbeslissing, heeft evenwel tot gevolg dat de vraag of de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd in de hiervoor

omschreven zin (zie *supra*, punt 9), dient te worden beoordeeld aan de hand van dat uittreksel. Dit is immers het enige stuk waaruit voor de betrokken inschrijver de motieven voor de wering blijken. Dat uittreksel moet, zoals de verzoekende partij terecht stelt, de betrokken inschrijver in staat stellen na te gaan of de beslissing tot wering van zijn offerte zowel in rechte als in feite afdoende is gemotiveerd, zodat hij kan beoordelen of het instellen van een beroep zinvol is. Hieruit volgt dat de formelemotiveringsplicht wordt geschonden wanneer weliswaar in het meegedeelde uittreksel een formele motivering ter kennis wordt gebracht, maar niet kan worden aangetoond dat dit de formele motivering betreft die uitgaat van de aanbestedende overheid en die daadwerkelijk aan de bestreden gunningsbeslissing ten grondslag ligt. In dat geval is immers niet gewaarborgd dat de ter kennis gebrachte motieven de werkelijke motieven zijn waarop de aanbestedende overheid haar beslissing heeft gegrond.

11. Te dezen heeft de aanbestedende overheid de motieven waarom haar offerte werd geweerd wegens onregelmatigheid, ter kennis gebracht van de verzoekende partij bij kennisgevingsbrief van 28 augustus 2026. In die kennisgeving worden een aantal redenen opgegeven. Ook wordt vermeld dat de verzoekende partij een uittreksel vindt “van de motieven aangaande het niet weerhouden van [haar] offerte”. Die kennisgeving bevat aldus een formele motivering van de beslissing tot wering van haar offerte.

In het stuk dat bij het administratief dossier is gevoegd als zijnde de eigenlijke gunningsbeslissing van de raad van bestuur van de aanbestedende overheid van 27 augustus 2026, waarvan de verzoekende partij geen kennis had, wordt met betrekking tot de offerte van de verzoekende partij uitdrukkelijk het volgende overwogen:

“De offerte van de [verzoekende partij] dient, na prijsonderzoek en nazicht van de ingediende prijsverantwoording, als onregelmatig te worden beschouwd aangezien de prijzen een schijnbaar abnormaal karakter vertonen dat onvoldoende werd weerlegd.”

Uit de bestreden beslissing kan derhalve op het eerste gezicht wel worden afgeleid dat de offerte van de verzoekende partij wegens het abnormale karakter van bepaalde prijzen onregelmatig werd bevonden. Zij laat evenwel niet toe na te gaan op grond van welke concrete feitelijke overwegingen de aanbestedende overheid tot dat oordeel is gekomen.

De met de kennisgevingsbrief aan de verzoekende partij meegedeelde motieven blijken bijgevolg niet uit de bestreden beslissing. De kennisgeving betreft dus zeker niet een (afdoend) “uittreksel” van de bestreden beslissing, omdat de erin vervatte motieven geen steun vinden in de bestreden beslissing.

12. De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat aan de verzoekende partij een formele motivering werd meegedeeld, via de kennisgevingsbrief “met het uittreksel van het gunningsverslag” en dat die formele motivering “één op één” overeenstemt met de relevante passages van het gunningsverslag. Zij stelt derhalve dat de motieven uiteengezet in de kennisgevingsbrief, steun vinden in en een overname zijn uit het gunningsverslag.

Aan de formelemotiveringsplicht kan worden voldaan door een verwijzing naar een ander stuk, zoals te dezen het gunningsverslag, op voorwaarde dat de inhoud ervan waarnaar wordt verwezen aan de inschrijver ter kennis is gebracht, dat dit stuk zelf afdoende is gemotiveerd, dat het wordt bijgevalen in de uiteindelijke beslissing en dat er geen tegenstrijdige stukken voorhanden zijn. Hieruit volgt dat de motieven waarom de inschrijver is geweerd, vervat in de kennisgevingsbrief, dus in beginsel ook kunnen zijn vervat in het gunningsverslag, op voorwaarde dat dit voldoet aan de voornoemde voorwaarden.

Evenwel blijkt uit de enkele lezing van het bij het administratief dossier gevoegde stuk dat wordt voorgelegd als de gunningsbeslissing, dat daarin nergens naar het gunningsverslag wordt verwezen. Het bestaan van dat verslag wordt daarin overigens niet eens vermeld. De bestreden beslissing verwijst

uitsluitend naar een “toelichting aan de hand van een presentatie die ter zitting wordt geprojecteerd en die integraal deel uitmaakt van [de bestreden beslissing]”. Die presentatie bevindt zich overigens evenmin in het neergelegde administratief dossier. In de huidige stand van het geding laat het administratief dossier derhalve niet toe het ontbreken van een formele motivering in de bestreden beslissing op te vangen door middel van een motivering bij verwijzing.

13. Uit hetgeen voorafgaat volgt op het eerste gezicht dat niet is aangetoond dat de motieven opgenomen in de aan de verzoekende partij meegedeelde kennisgevingsbrief van 28 augustus 2026 overeenstemmen met de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Het aan de verzoekende partij ter kennis gebrachte uittreksel laat derhalve op het eerste gezicht de verzoekende partij niet toe te beoordelen of de formele motivering van de bestreden beslissing inzake haar wering, afdoende is in de zin als hiervoor is gesteld.

14. De omstandigheid dat de verzoekende partij, naar eigen zeggen “via een goede wind”, voorafgaand aan het inleiden van de voorliggende vordering in het bezit is gekomen van het gunningsverslag en, in het tweede middelonderdeel, naar de verwerende partij opmerkt, een uitvoerige inhoudelijke kritiek heeft kunnen formuleren op de daarin opgenomen beoordeling - zodat volgens de verwerende partij het normdoel van de formele motiveringsplicht zou zijn bereikt - is te dezen niet relevant. Uit de door de verwerende partij voorgelegde stukken blijkt immers op het eerste gezicht niet dat de aanbestedende overheid bij het nemen van de bestreden beslissing kennis heeft genomen van het gunningsverslag, zich heeft aangesloten bij de daarin vervatte beoordeling of de daarin opgenomen motieven op enigerlei wijze tot de hare heeft gemaakt. De enkele omstandigheid dat de verzoekende partij achteraf kennis heeft gekregen van het gunningsverslag en de daarin vervatte beoordeling inhoudelijk heeft kunnen bekritisieren in het andere onderdeel van het middel, vermag derhalve niet te verhelpen dat niet blijkt dat de in dat verslag opgenomen motieven daadwerkelijk aan de bestreden

beslissing ten grondslag liggen. Het normdoel van de formelemotiveringsplicht kan immers slechts worden geacht te zijn bereikt indien de ter kennis gebrachte motieven daadwerkelijk de motieven zijn waarop de bevoegde aanbestedende overheid zijn beslissing heeft gesteund.

15. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de in de kennisgevingsbrief opgenomen motieven niet zijn opgenomen in de bestreden beslissing, noch daarvan door middel van een voldoende duidelijke verwijzing deel uitmaken, zodat ze de bestreden beslissing *prima facie* niet kunnen schragen.

In deze stand van zaken blijkt dan ook niet dat de bestreden beslissing, wat de motieven betreft die aan de wering van de offerte van de verzoekende partij als onregelmatig ten grondslag liggen, afdoende is gemotiveerd nu niet is gewaarborgd dat de ter kennis gebrachte motieven de werkelijke motieven zijn waarop de aanbestedende overheid zijn beslissing heeft gegrond.

Conclusie

16. Het eerste onderdeel van het enig middel is in de aangegeven mate ernstig.

VII. Besluit

17. Het enig middel is in de aangegeven mate ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt dan ook ingewilligd.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de Opdrachthoudende Vereniging Farys, “van ongekende datum en waarvan een uittreksel van de beweerde inhoud ter kennis werd gesteld met een brief van 28 augustus 2026

waarbij aan verzoekende partij ter kennis werd gebracht dat haar offerte met betrekking tot de gunning van de opdracht ‘Raamovereenkomst voor het (her)aanleggen en onderhouden van (weg)markeringen Perceel 1 Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen Perceel 2 Antwerpen, Vlaams Brabant en Limburg’ niet regelmatig werd verklaard.”

Dit arrest is uitgesproken op negen oktober tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques